

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/133/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717204264
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Valentová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2717204264.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Martina Valentová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a Mgr. Lucia Mizerová, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: Y. K., nar. X.X.XXXX, adresa H., O. XXX/X, o zaplatenie sumy 149,51 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 5Csp/123/2017-75 zo dňa 9.4.2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a **v e c m u** **v r a c i**
a **n a** ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Rozhodnutie súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 269, § 708 ods. 1, § 716 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 5, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a napokon § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP.

3. Súd prvej inštancie vecne argumentoval tým, že zastáva názor, podľa ktorého: „...predmetná zmluva zo dňa 5.12.2012 je jednoznačne zmluvou spotrebiteľskou, kde na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Preto treba na právny vzťah medzi žalovaným a žalobcom aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Vzhľadom na to, že uvedená zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy súd ju pri právnom posúdení posudzoval v zmysle ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.“.

4. Súd prvej inštancie ďalej dôvodil, že: „...predloženými dôkazmi mal preukázané, že medzi stranami vznikla dňa 5.12.2012 Zmluva, na základe ktorej žalobca pre žalovaného zriadil a viedol bežný účet č. XXXXXXXXXXXX. Súd mal z výpisu z účtu žalovaného (č.l. 18) preukázané, že žalobca vyúčtoval žalovanému poplatky za transakcie, balík služieb, upozornenie na debet, úroky, použitie ATM, použitie ATM inej banky, poplatok za výzvu, poplatok za vedenie exekúcie, poplatok za zmenu PIN, celkovo v sume 1.787,37 eur.“.

5. Prvoinštančný súd preskúmal zmluvu z pohľadu náležitostí, ktoré má zmluva obsahovať podľa § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka a zistil, že: „...do súdneho spisu priložené VOP a úroková sadzba produktov, na základe ktorých žalobca vyúčtoval žalovanému poplatky za debetný zostatok na bežnom účte, neboli žalovaným podpísané, neboli k zmluve pripojené a preto ich súd nemôže považovať za individuálne dojednané a za súčasť zmluvy. VOP a úroková sadzba produktov majú štandardný (typový) charakter, pričom tieto sú vopred pripravené, k zmluve nepripojené a v ktorých spotrebiteľia zmluvné podmienky

nemôžu ovplyvniť. Nejde teda o individuálne dojednané zmluvné ustanovenia (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Žalobca ako dodávateľ poplatky so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne neprejednal a preto ich súd považuje za nedohodnuté. Dokonca môžu byť menené tak, že ich zmenu oznámi žalobca vyvesením vo svojich pobočkách. Preto sú tieto poplatky bezdôvodne účtované a súd ich žalobcovi nepriznal. Súd tak rozhodoval aj v zmysle § 9 ods. 9 Zák. č. 129/2010 Z.z., keď od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Podobne postupoval súd aj pri úroku vo výške 28 % p. a., ktorý si žalobca uplatňoval zo žalovanej istiny. Žalobca v žalobe uviedol, že výška tohto úroku je v súlade s VOP v spojení s výveskou úrokových sadziieb. Súd po preskúmaní žaloby zistil, že výška úroku nie je dohodnutá v Zmluve zo dňa 5.12.2012 ani vo všeobecných obchodných podmienkach (ale je uvedená mimo zmluvy vo výveske ktorá nie je žalovaným podpísaná). Pritom úroková sadzba, obzvlášť tak vysoká, by mala byť v zmluve uvedená, nakoľko úroková sadzba je jednou zo základných náležitostí zmluvy o úvere. Práve na základe úrokovej sadzby má dlžník možnosť si porovnať a rozhodnúť sa, že daný úver je pre neho akceptovateľný. Takto je úrok fakticky skrytý. Taktiež ani v tomto prípade nie je výška úrokovej sadzby individuálne dohodnutá a preto súd v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka žalobcovi úrok vo výške 28 % p. a. zo žalovanej istiny od 13.6.2017 do zaplatenia nepriznal. Takto súd rozhodoval aj v zmysle § 9 ods. 9 Zák. č. 129/2010 Z.z., keď od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.“

6. Súd prvej inštancie mal potom v predmetnej sporovej veci preukázané, že: „... žalovaný uhradil na účet celkovo sumu 5.335,41 eur. Z prehľadu debetu uvedeného účtu vyplýva, že žalovaný z účtu vybral 3.697,55 eur (25,88 eur platby POS, 2.600 eur výber v hotovosti, pôžičky 24,- eur, platby EB 167,38 eur, bezhotovostný prevod 880,29 eur), pričom účtované úroky a poplatky súd do výberov z účtu nezapočítal. Z toho vyplýva, že žalovaný uhradil na účet väčšiu finančnú čiastku, ako mu bola z účtu poskytnutá (5.335,41 eur - 3.697,55 eur = - 1.637,86 eur). Preto žalovaný žalobcovi nedlhuje žiadnu čiastku a z uvedeného dôvodu súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.“

7. Prvoinštančný súd o trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP na základe toho, že žalovaný mal v konaní plný úspech, preto má nárok aj na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník samostatným uznesením.

8. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a zároveň mu prizná náhradu trov konania, aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov. Uviedol, že s argumentmi súdu prvej inštancie sa nestotožňuje, rozsudok považuje za nesprávny a odvolanie odôvodňuje tým, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci - § 365 ods. 1 písm. h) CSP a ďalej je daný i odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP - súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

9. Pokiaľ ide o dohodnutie poplatkov/úrokov, resp. iných náležitostí zmluvy VOP/sadzobníku odvolateľ uvádza, že klient preštudovanie zmluvnej dokumentácie a súhlas s ňou potvrdil svojím podpisom na zmluve, t.j. preukázateľne sa oboznámil so zmluvnou dokumentáciou upravujúcou daný zmluvný vzťah. Záväzok zo zmluvy prevzal ako dospelá osoba plne spôsobilá na právne úkony, preto nie je dôvod spochybňovať, že k dohode pristúpil so všetkou vážnosťou a zodpovednosťou. Samotné použitie formulára nemôže automaticky znamenať, že spotrebiteľ sa s jeho obsahom neoboznámil alebo s jeho obsahom nesúhlasil. Ak súd na namieta nedohodnutie zmluvnej náležitosti individuálne, je ťažké si v praxi predstaviť, ako by malo vyzerať individuálne dojednávanie jednotlivých zmluvných podmienok medzi bankou a klientom. Má za to, že VOP/sadzobník sú súčasťou zmluvy a to jednak vzhľadom na text zmluvy, ktorý VOP uvádza ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy, s ktorým textom zmluvy žalovaný vyslovil súhlas svojím podpisom, ďalej tiež s odkazom na rozhodnutie SD EÚ z 09.11.2016 vo veci C - 42/15 Home Credit Slovakia proti Kláre Bíroovej, podľa ktorého zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument a v neposlednom rade s ohľadom na § 273 Obchodného zákonníka, ktorý výslovne možnosť úpravy povinnosti zo zmluvy v Obchodných podmienkach mu to umožňuje. V tejto súvislosti odvolateľ odkázal na viaceré rozhodnutia Krajských súdov, z ktorých uskutočnil i krátku citáciu, konkrétne ide o rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 41Co/39/2018, Krajského súdu v Košiciach č.k. 5Co/190/2018 a č.k. 5Co/241/2018 a Krajského súdu v Prešove č.k. 23Co/130/2017.

10. Žalobca tiež poukázal na ust. § 31 ods. 2 Zákona o platobných službách, podľa ktorého poskytovateľ platobných služieb poskytuje platobné služby používateľovi platobných služieb na základe a) zmluvy o poskytnutí jednorazovej platobnej služby alebo b) rámcovej zmluvy. V zmysle § 31 ods. 4 sú neoddeliteľnou súčasťou rámcovej zmluvy obchodné podmienky o poskytovaní platobných služieb. V zmysle § 31 ods. 5 písm. d) rámcová zmluva obsahuje o. i. informácie o poplatkoch a úrokoch. Z uvedených ustanovení teda vyplýva, že zákon o platobných službách výslovne nestanovuje, že poplatky za poskytovanie platobných služieb musia byť individuálne dojednané.

11. K nároku na úrok 28% ročne odvolateľ poukázal na to, že tento nárok si uplatnil z titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v § 2 písm. f) a v § 18. Samotný zákon počíta s možnosťou, že zostatok na účte vzniknutý titulom prekročenia bude úročený. Zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Naopak podľa § 18 ods. 1 postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobca pritom zverejňuje výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke. Má za to, že zverejnením vývesiek úrokových sadzieb na webovom sídle žalobcu a v pobočkách je splnená povinnosť v zmysle § 18 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon nevyžaduje uvedenie úrokovej sadzby v zmluve o účte, preto je zamietnutie nároku na úrok nedôvodné. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Co/4/2018, z ktorého zdôraznil, že nepovolené prečerpanie je podstatným porušením zmluvy o bežnom účte, ktoré má za následok nielen právo banky požadovať úroky za prečerpanie účtu, s ktorou povinnosťou počíta aj Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 18 ods. 1. Úprava nároku na úrok pri nepovolenom debete vo VOP nie je žiadnou špecifickou zmluvnou podmienkou zavedenou výlučne žalobcom, ale vyplýva z ustanovení Obchodného zákonníka, ako aj Zákona o spotrebiteľských úveroch. Podstatné je, že debetný zostatok je úročený dohodnutou úrokovou sadzbou a nárok naň je viazaný na vrátenie peňažných prostriedkov, ktoré tvoria prekročenie, s poukazom na § 18 citovaného zákona, pričom jeho výška nemôže byť obmedzená zákonnou výškou úrokov z omeškania.

12. Žalovaný odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadrila.

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie žalobcu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie v napadnutých častiach vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v žalobcom napadnutých častiach je nevyhnutné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. c) v spojení s § 391 ods. 1 CSP).

14. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalobcu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, keď žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol dôvodiac, že v danom prípade ustanovenia o poplatkoch a úrokoch obsiahnuté vo VOP a Sadzobníku poplatkov a služieb neboli platne dojednané, nakoľko tieto dokumenty majú charakter formulára, ktorý nebol so spotrebiteľom individuálne dojednaný a zároveň pokiaľ ide o uplatnené úroky, žalobca nepreukázal dojednanie strán v zmluve, ktoré by žalovaného zavazovalo platiť úroky.

15. Právne posudzovanie veci je činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či právo prizná alebo neprizná. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu (buď v tom, že na správne zistený skutkový stav aplikoval iný právny predpis než mal, alebo ak správne aplikovaný právny predpis nesprávne interpretoval).

16. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca svoj nárok na zaplatenie uplatnenej istiny odôvodňoval tým, že jeho pohľadávka predstavuje nepovolené prečerpanie na bežnom účte žalovaného, ktorý žalobca pre žalovaného viedol na základe uzavretej Zmluvy zo dňa 5.12.2012. Žalovaný porušil bod 3.8 VOP, podľa ktorého je klient povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek záväzkov voči banke. Žalovaný sa však dostal do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny, tento dlh nevyrovnal, preto žalobca zatvoril účet žalovaného ku dňu 12.6.2017. Podľa bodu 3.12 VOP v spojení s Výveskou úrokových sadzieb si potom žalobca uplatňoval aj úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu vo výške 28% ročne až do vyplatenia celej pohľadávky.

17. Odvolací súd sa v prvom rade zaoberal právnym záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade neboli platne dojednané úroky a poplatky, nakoľko tieto boli predmetom Všeobecných obchodných podmienok a Sadzobníka poplatkov, ktoré neboli so spotrebiteľom platne dojednané, nakoľko neboli súčasťou samotnej zmluvy, pričom od spotrebiteľa nie je možné požadovať úroky a poplatky, ktoré neboli individuálne dojednané v samotnej zmluve.

18. Zo Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 5.12.2012, jej čl. IV. bod 2 pritom vyplýva, že: „Za poskytovanie produktov /služieb je Prima banka oprávnená zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov Prima banka Slovensko a.s. v platnom znení (ďalej len „sadzobník“) a všetky takéto poplatky účtuje na farchu účtu zriadeného na základe Zmluvy, ktorého sa poskytnutie produktu/služby týka resp. na farchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu vedeného v banke. Majiteľ účtu vyhlasuje, že pred podpisom Zmluvy sa oboznámil s poplatkami súvisiacimi s príslušnou zmluvou a so sadzobníkom. Majiteľ účtu vyhlasuje, že pri uzatváraní príslušnej zmluvy mu Prima banka poskytla informácie podľa § 37 ods. 2 zákona č. 483/2001 z. z. o bankách v znení neskorších predpisov.“ Ďalej v čl. IV. bod 3 Zmluvy: „Vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán bližšie nešpecifikované touto zmluvou sa riadia Obchodnými podmienkami k debetným platobným kartám - Prima banka Slovensko, a.s., Obchodnými podmienkami pre služby elektronického bankovníctva - Prima banka Slovensko, a.s., ďalšími obchodnými podmienkami Prima banky pre príslušný produkt/službu a Všeobecnými obchodnými podmienkami - Prima banka Slovensko, a.s. v platnom znení. Podľa čl. IV bod 3.: „Majiteľ účtu vyhlasuje, že pred podpisom zmluvy sa oboznámil s obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou zmluvy/príslušných zmlúv a zaväzuje sa ich dodržiavať. Prima banka je oprávnená meniť obchodné podmienky, pričom zmeny a ich účinnosť oznámi banka zverejnením vo svojich obchodných priestoroch, informáciou na výpise z účtu alebo v elektronickej podobe prostredníctvom elektronického komunikačného zariadenia Prima banky v lehotách podľa obchodných podmienok.“

19. Ustanovenie § 9 ods. 1 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, t. j. ku dňu 5.12.2012, požaduje pre platné uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere písomnú formu (§ 40 Občianskeho zákonníka), v zmysle ktorej sa pre platnosť právneho úkonu vyžaduje podpis konajúcej osoby. Zároveň však ustanovenie § 273 Obchodného zákonníka umožňuje, aby časť obsahu zmluvy bola určená aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

20. Súdny dvor EÚ vo svojom rozsudku vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej jednoznačne konštatoval, že nie je nevyhnutné, aby náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadované Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“) boli obsiahnuté v jedinom dokumente (odpoveď na prejudiciálne otázky č. 1 a 2). Podmienkou však je, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala jasné srozumiteľné odkazy na iné písomnosti alebo trvalé nosiče obsahujúce tieto náležitosti a že zároveň tieto iné písomnosti alebo trvalé nosiče boli skutočne odovzdané spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy, aby sa mohol skutočne oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami.

21. Z vyššie uvedeného vyplýva, že vnútroštátny poriadok SR, ako ani európska smernicová úprava spotrebiteľských úverov nevyžaduje zakotvenie všetkých náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v jedinom dokumente, ani nevylučuje použitie všeobecných obchodných podmienok, či sadzobníka poplatkov. Je preto prípustné, aby okrem samotnej zmluvnej listiny (tu Zmluva o spolupráci pri

poskytovaní bankových produktov a služieb) boli zmluvné podmienky (vrátane obligatórných náležitostí) obsiahnuté aj v ďalších zmluvných dokumentoch, avšak podmienkou je riadna inkorporácia týchto dokumentov do zmluvy, t. j. jasný, zrozumiteľný a transparentný odkaz na všetky dokumenty tak, aby bolo zjavné, o ktoré konkrétne dokumenty ide a že sú súčasťou zmluvy a zároveň musia byť tieto dokumenty transparentné, t. j. spotrebiteľovi musí byť zrejmé o ktoré konkrétne dokumenty ide a musí byť preukázateľne informovaný o ich obsahu, teda príslušné obchodné podmienky, či iné listiny na ktoré zmluva odkazuje musia byť spotrebiteľovi známe, resp. priložené k zmluve pri jej podpise tak, aby sa spotrebiteľ mohol pred uzavretím zmluvy skutočne oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami. Tento záver korešponduje aj so znením ust. § 18 ods. 1 a 2 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy.

22. Z obsahu samotnej zmluvy pritom (ako bolo už uvedené v ods. 19) vyplýva, že zmluva vo svojom čl. IV bod 2. a bod 3. obsahuje riadnu inkorporáciu Všeobecných obchodných podmienok banky a príslušného sadzobníka poplatkov do zmluvy, ide o jasný a zrozumiteľný odkaz na tieto dokumenty, pričom z čl. IV. bod 4. zároveň vyplýva, že majiteľ účtu (žalovaný) sa s tými dokumentmi pred podpisom zmluvy riadne oboznámil. Z toho vyplýva, že v danom konkrétnom prípade boli zmluvné podmienky obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach žalobcu a v sadzobníku poplatkov medzi žalobcom a žalovaným riadne dojednané a sú neoddeliteľnou súčasťou uzatvorenej zmluvy. Preto je obrana žalobcu v podanom odvolaní v tomto smere v celom rozsahu dôvodná a záver súdu, že v danom prípade VOP a sadzobník poplatkov, na ktoré zmluva obsahuje nie sú zmluvným dojednaním účastníkov zmluvy, nie je správny.

23. V dôsledku prijatia vyššie uvedeného nesprávneho právneho záveru sa potom súd prvej inštancie už nezaoberal právnou a vecnou správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatňovaných úrokov a poplatkov z iných hľadísk a v tomto smere nevykonal ani potrebné dokazovanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. V tejto súvislosti odvolací súd odkazuje na § 295 CSP v zmysle ktorého v danom spore, ktorý je sporom s ochranou slabšej strany súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, pričom súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí takýto dôkaz.

24. S poukazom na vyššie uvedené bolo potom nevyhnutným, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie s použitím § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil, keďže súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované (v danom prípade nevyhnutné) dôkazy, pričom vzhľadom na rozsah potrebného dokazovania a dvojinstančnosť súdneho konania nie je účelné doplniť dokazovanie pred odvolacím súdom, a podľa § 391 ods. 1 CSP v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

25. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní v právoplatne neskončenej vrátenej časti bude opätovne vec preskúmať, zaoberať sa pritom vecnou aj právnou dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov na nepriznané úroky a poplatky, za tým účelom v súlade s ust. § 295 CSP doplniť dokazovanie, jeho výsledky nadväzne opätovne komplexne vyhodnotiť, posúdiť podľa príslušných hmotnoprávných ustanovení a následne v právoplatne neskončenej časti znova vo veci rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s § 220 ods. 2 CSP odôvodniť, pričom právnym názorom vysloveným v tomto rozhodnutí odvolacieho súdu už viazaný je (§ 391 ods. 2 CSP). V novom rozhodnutí pritom prvoinstančný súd rozhodne zároveň aj o náhrade trov konania, včítane tohto odvolacieho (§ 396 ods. 1 CSP).

26. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).